

Előfizetési árak:

Egész évre 12 frt.
Félévre 6 " "
Negyedévre 3 " "
Egy hóra 1 " "
Egyes szám 4 kr.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer Pál könyvkereskedése Nagybecskerek, Hunyady (fő-)utca 10. sz., hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólamlások intézendők.

TORONTÁL.

Szerkesztőségi iroda:

Nagybecskerek,
Ferencz-József-tér,
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Megjelenik mindennap, vasár- és ünnepnapok kivételével.

Nagybecskerek, február 4.

A képviselőválasztásoknak meglepetésekben és csalódásokban gazdag rövid időszaka a nemzet évkönyveiben vörös rajzonnal lesz jelezve. Állításunk megokolására nem utaljuk az olvasót Bánffy-Hunyad és Tiszalök alkotmányos csetepatéira, melyeknek cselekvő és szenvedő hősei most már csakugyan nyílt homlokkal léphetnek oda az ország közvéleménye elé, mind megannyi Coriolánusokként rámutatván a haza megmentése közepette kapott véres sebeikre; de lehetetlen, hogy a szemlélő figyelmét kikerülhette volna ama felkent gondolkodásra valló nemes verseny, mely ez idő szerint a szabadelvü eszmék hangoztatásában nyilatkozott. Az „osztrák“ és „jezsuita“ czimezés, melylyel a versengő pártok egymásnak kedveskedni még most sem szüntek meg, csak gyűjtő anyagnak vétetett használatba, hogy a tisztelt választókat a paizsra emelt jelölt érdekében föltüzeljék, de az alkotmány helyreállítása óta sose volt oly árkelete a szabadelvü eszméknek, mint a lefolyt választás mozgalmas napjai alatt. S a kik győztek, vagy buktak, valamennyien a liberalismus jele alatt győztek vagy buktak. Sőt

szorosan véve bukást egyáltalán nem is idézett elő a szabadelvüség, mert hiszen valamennyi párt tüzte zászlajára a szabadelvüséget, csak hogy a kormánypárt eme nagy hangzása és eleget ígérő jelszó mellé elégségesnek tartotta egy felkiáltó jelt hozzátűzni, míg a nemzeti-párt nagyobb feltűnés kedvéért kettős felkiáltójellel látta szükségesnek tizenhárompróbás liberalismusát a kellő világításba állítani, nem is szólva a függetlenségi és negyvennyolczas párt-ról, melynek szabadelvüség dolgában a szélsőségekig kelvén haladni, kevesebbel mint három felkiáltó jellel nem érhetne be. Bukásáért tehát senki sem okozhatja a jelszót, melylyel a választási harcba indultak az országgyűlési pártok, hanem vagy a közjogi alap volt a botránykő, melybe belebotlottak a választási fátum mostohái, vagy pedig a személyes rokon-vagy ellenszenv döntött a választási harc kimenetelét fölött. Igaz, hogy más nem kevésbé fontos kérdések is hozzájárultak a helyzet signaturájához, és hogy például a közigazgatás reformja, az ország véderejének fejlesztése, a magyar állam közjogi viszonyainak mikénti rendezése és szabályozása mind megannyi határvona-

lul szolgált, mely a pártnézetek és állások egymástól való távolságát jelzék, azonban a választás helylyel-közzel éktelen zivajában alaphangként hangozott ki századunk egyik legértékesebb vívmánya, a szabadelvüség. Már pedig az igazi szabadelvüség miben sem nyilatkozik meg félreérthetlenebbül mint a szellemiekben és lelkiekben. Mert hogy a liberalismus például az italmérési jog beváltásában, vagy a helyi érdekü vasutak concessionalásában, vagy az államkölcsonök conversiójában, s a póthitelek megszávasásában lépne napvilágra, azt józanul senki sem fogja állithatni, hiszen Oroszország is kiépíti vasuti hálózatát egész Szibériáig — hogy annál sietősebben temethesse el a szabad eszmék áldozatait a szabadelvüséggel együtt, aztán „repülő“ pénzügyministere is elég jól ért hozzá kedvező feltételek között államkölcsonöket kötni, de ki fogja a Sarmatiai fensiket azért a szabadelvüség talajának tartani. De oly országban, a hol uralkodó és az uralkodásra vágyó pártok tullicizálják egymást a közoktatás és vallásügyek, a jog- és igazságszolgáltatás terén megvalósítandó szabadelvü eszmék hangoztatásában, ott a liberalismus nem pusztá-

A TORONTÁL TÁRCZÁJA.

„Hogy tetszik Nagybecskerek?“

— A „Torontál“ eredeti tárczája. —

. A nagy szerkesztőségben aztán kezdtem bucsuzgatni.

— Hát csakugyan vidékre megy?

— Este indulok.

— Hova?

— Nagybecskerekre!

— Hát milyen város?

— Fogalmam sincs róla

— Ah, hiszen akkor jól fog mulatni

Egy másik hang már komolyabban intett: — Vigyázzon, Becskereken gyönyörű leányok és asszonyok vannak

— Hát ön ismerős Becskereken?

— Soha nem jártam ott, de van egy ismerősöm, akinek a nagybátyja onnan nősült

— Vagy ugy?

Vége fiakkeron voltam.

— Hajtson a központi indulóházhoz.

— Igenis.

Robogtunk. A pénztárnál:

— Kérek egy jegyet Nagy-Becskerekig.

— Most tetszik először odamenni?

— Honnan sejtí, kedves kisasszony?

— Én szoktam mindig a volt osztrák pályaudvarba küldeni azokat, akik először utaznak Nagy-Becskerekre, és nem tudják, hogy itt nem lehet jegyet váltani

Kezdünk jól kinézni. Gyerünk a volt osztrák pályaudvarba.

— Kérek egy jegyet Nagy-Becskerekig!

— Nem szolgálhatok!

— Micsoda?

— Csak Nagy-Kikindáig adhatok.

— Mi közöm nekem Nagy-Kikindához!

— Kell, hogy köze legyen! — és mosolygott.

— Kikérem az ilyen rosz viczeket. Ne tessék ideges utas türelmét az utolsó stádiumig vinni

— Csak az utolsó állomásig akarom

— Igen? — vettem oda metsző gunnyal, — és mit nevez ön utolsó állomásnak?

— Nagy-Kikindát.

— És ha szabad kérdezni, miféle viczező jön még Nagy-Kikinda után?

— Egy nagyon rossz viczező . . . Egy viczinális vasut . . . Ezen elméltóztatik reggeli nyolcz óráig mulatni és akkor . . . jön Nagybecskerek . . . és vérlázítóan mosolygott tovább.

Mint amikor valakit valami adomás kérdéssel ugratnak, boszankodva-nevetve vál-

tottam meg a jegyet a maradandónak ígérkező Nagy-kikindáig.

A szerkesztőm barátságos kézszerítással fogad:

— Isten hozta! — Nos, látta-e a várost?

— Igen . . . az az hogy . . .

— Hát, hogy tetszik Nagybecskerek?

— Nagybecskerek? Ah, kérem! — Nagybecskerek? Egy valóságos . . . pompás, igazán . . .

— Na örülök, hogy tetszik! — Menjünk is ki egy kicsit, hogy ismerkedjék!

A kapuban a kollégámmal találkozunk.

— Ni ni, ez derék! Hát megjött? — Hogy tetszik Nagybecskerek?

— Oh, kérem . . . Éppen az előbb mondtam, hogy Nagybecskerek igazán egy valóságos város . . . Valóban . . .

— Gondoltam, hogy meg fogja lepni!

Mentünk tovább. Pár lépés után egy elegáns uri embernek mutat be a redaktor.

— Nagyon szép; tehát ön becskereki lakos lesz?

— Leszek oly szerencsés.

— Nos, hogy tetszik a mi Nagybecskerekünk?

— Örülök, hogy elmondhatom, kérem, mert Nagybecskerek . . . hogy is mondjam? . . . Roppant élénk história!

— Haladunk kérem, haladunk!

szó, nem üres szólam, melylyel politikai kiskoruk felett akarják a gyámkodást és járszallagolást magukhoz ragadni, hanem ott igen is kormány és parlamenti pártok komolyan oda törekszenek, hogy a hűbéri viszonyok korszakából még visszamaradt iszapot a társadalmi élet teréről eltüntessék, hogy felekezet, melynek hivei hazafiság, értelmiség, munkásság, élelmeség és a közügyek előmozdítására fordított komoly törekvés tekintetében nem állanak az ország többi gyermekei mögött, a törvény keretén belül foglalja el azon helyet, mely őt úgy számának, mint kvalifikációjának súlya mellett méltán megilleti, hogy végre valahára megszűnjék azon észellenes viszony, mely chinai falakat emel és fentart egyes társadalmi körök és rétegek között azon egyedüli okból, mert nem tekinti és gondolja egyformán a — láthatatlant. Sokat említették e napokban a zsidó felekezet jogegyenlőségét, ajkán hordotta azt minden párt, divatcikk lett a „receptió!“ Nem kételkedünk benne, hogy a felekezeti egyenjogúság, mely a szabadelvűség virágát képezi, nem szorul le a napi rendről, míg az valóságossá nem lesz, hogy a „receptióból“ nem lesz „deceptió“, ha egyebekben a világ megcsalatni akar is. Mert hétszáz ezer lakosa ezen országnak rászolgált arra, hogy többé ne alkalmazathassék rá a sirva is nevető költőnek, királynénk kedvencz írójának, Heine Henriknek ama jellemző mondanása: „A zsidó vallás tulajdonképen nem is vallás, hanem egy — malheur!“

Dr. Klein Mór.

A „titkos refakeziák.“ A napokban megtartott miniszteri tanácskozásról a lapok különböző téves értesítéseket hoztak forgalomba. Ezekre vonatkozólag

Haladtunk valóban a szerkesztőség felé. A tulsó sorról egy ur élénken átszól:

— Szervusztok, urak!
— Szervusz, öreg! Fáradj át kérlek, hadd mutassam be a mi új emberünket.

Csöndes reszketés fogott el.

— Van szerencsém!

— Kérem, részemről!

— Mikor érkezett közénk?

— Egy fél óra óta.

— Ah? Nos hát, hogy tetszik Nagybecskerek?

— Igazán érdekes helyzet . . . mert hát, méltóztatik tudni, a mig az ember jól körül nem néz, ilyen rövid idő alatt. . .

— Bajos, hogy ne tessék, ugy-e? Na, örülök, hogy jól találja magát!

— Én jól találtam volna már magamat, de a tulsó oldalról, éppen három uri ember jött felénk szemközt, a kikre ijesztő nagy kedvvel mosolygott a szerkesztőm.

— Szép historia lesz ebből — gondoltam magamban. Egyszerre három.

Körülbelül így estünk keresztül:

— Van szerencsém!

— Tehát itt marad?

— Szolgája!

— Budapestről?

— Nagyon örülök!

közi a „Nemzet“ teljesen autentikus forrásból, hogy a lapok által a miniszteri tanácskozásról hozott összes közlemények légből kapottak, annyival is inkább, mert a kabinet összes tagjai a fölmerült kérdésekkel szemben, teljes szolidaritásban vannak. Az ugynevezett „titkos refakeziák“ ügyében pedig, annak idején Ő Felségének kimerítő referátát nyújtottak, melyből határozottan konstatálható volt, hogy ezen kérdésben semmi olyan részlet nem foglaltatik, mely a monarchiának szerződészerűleg kötelező álláspontját érintené.

A kereskedelmi szövetség. Budapestről írják lapunknak: A kereskedelmi politikai csillagvizsgálók, kik 1892. február 1-re a gazdasági világpusztulást jósolták, igen boszus képet vágnak. Balesillagzatú gazdasági évrnek mondták ezt az esztendő s február 1-re, mikor az összes európai kereskedelmi szerződések megszűnének, rettenetes kataklizmust helyeztek kilátásba. És ime február elseje elmúlt, és a jósolt összeomlás helyett egy újabb virulás ígértteljes kora következett el. Ausztria-Magyarország, Németország, Olaszország, Belgium és Svájc egy kereskedelmi szövetséggé álltak össze, e szövetség hatalma oly nagy, hogy még Éjszakamerika is, jóllehet még nem is oly régen a daczos Mac-Kinley-törvényt alkotta az európai import ellen, most az említett hatalmaknál szerződéses kedvezményeket iparkodik megszerezni. Oroszországtól eltekintve, a mely az éhínség által még hosszú időre ki van zárva a viláfgorgalomból, az európai kontinensen Franciaország az egyetlen nevezetes állam, a mely még ragaszkodik a magas vámrendszerhez: minimális tarifájával házalni jár Európában és, mint Olasz és Spanyolország mutatja, nem egy zárt ajtóra talál. A többi állam pedig mérsékelte a védvámot, a kölcsönös gazdasági vonatkozásokat 12 esztendőre rendezte s új felendülés elé megy. A csillagjósok tévedtek s most boszankodnak e miatt. Európa népei pedig szívből örülnek, hogy így lett s bizalommal telten tekintenek a jövő elé, melyet a kereskedelmi szerződések nyitottak meg számukra.

— Isten hozta!

Mind a hárman: Nos, hogy tetszik Nagybecskerek?

— Oh, kérem, urak, Nagybecskerek?

— Ugy e?

— Alig hogy megjöttem, annyira sarokba vagyok szorítva. . . .

— Hát persze, hogy tetszik. . . .

— Éppen most vagyok először az utcán, és mondhatom, hogy már kifogytam. . . .

— Jó érzeke van. . . . Csakhogy ilyen hirtelen megszerette!

— Az az hogy, kérem, azt hiszem, egy pár nap mulva. . . .

— Még jobban fog tetszeni!

Végre a szerkesztőségben voltunk. Hamarosan becsuktam az ajtót, és délig tanácskoztunk a lap dolgairól. Ekkor a szerkesztőm indítványozta, hogy nézzünk be a „Rózsá“-ba, ott sokan szoktak sörözni. Csöndes megadással vonultam a kedélyesnek ígérkező „Rózsá“ felé.

Amint belépünk, a mi örök ifju Lauka bátyánk toppant elénk.

Bemutatás.

— Szervusz, kedves öcsém! Itt jól leszel. . . . Hát, mond csak, hogy tetszik N. Becskerek?

Bús szemrehányással néztem Guszti bácsi felé.

A boa.

(Történet, mely világosan bizonyítja, hogy az asszonyok nagyra szerények.)

Egy szomorú úriember jelent meg ma délelőtt szerkesztőségünkben. Gyűrött ábrázatáról, buskomor tekintetéből nyomban sejtettük, hogy — férj.

Szerényen lapult meg a pamlag egyik sarkában, s siri hangon motyogta:

— Szeretném, ha az urak meghallgatnák a feleségem boájának a történetét.

Nem igen szeretjük a fecsegőket, sőt gondosan óvakodunk tőlük, de ennek az urnak a hangjából annyi tragikum zúgott elő, hogy szinte megesett a szívünk rajta, s könnyitenni akartunk a lelkén.

— Mesélje el kérem! — mondtuk egyhangulag. A szomorú ember csak erre várt. Nagyt sóhajtott, s hozzákezdett történetéhez.

Hát ugy esett, kérem, hogy mintegy két hét előtt délben, a mikor a hivatalból hazamentem, a feleségem egy olyan ebédet tálalt előm, a mely a levestől kezdve az utolsó fogásig — kedvencz ételeimből állt.

Ha önök valaha voltak férjek, akkor tudni fogják, hogy ez rendkívüli dolog, a mely csak a legtrikább esetekben érhető el.

Azonnal veszélyt sejtettem. És ez a veszély az ebéd végén csakugyan be is következett. A gőzölgő, illatos, zamatos fekete kávénál ugyanis az asszony így szólt:

— Édesem, végy nekem egy — boát!

Közben megkapargatta a tarkómat, s hegyes hófehér ujjacskáival gyűrűlő fürteim nyugodalmas rendjét zavarta fel.

Átszemelt ábrázatot vágtam, s egy fejedelemhez illő leereszkedéssel fejeltem:

— A boa meglesz!

No hát meg is vettem. Hosszu volt, fehér és puha. A feleségem kacagott, mikor megkapta, s rám kacintva kijelentette, hogy nem is vagyok olyan rút, mint eddig hitte.

Egy napig boldogok is voltunk. Ez is valami. (Sokan az egész házasságunkban egy óráig sem boldogok!) A következő napon azonban ebéd után újból megszólalt a feleségem, most már nagyobb apparátussal vakargatva meg fejemet.

— A boát ma vettem fel először, — mondta ugy odavetve, félvállról. — Jó, csak hogy a felöltőmhöz nem illik. Ez már nagyon kopott. Szinte neveltséges voltam benne. . . . Ujat kell rendelni! . . .

Meg kellett hát rendelni ezt is, és két napig megint csak boldogok voltunk.

Akkor megint megszólalt a feleségem.

— Furesa dolog ez nagyon! . . . Selyem felöltő pompás boa és — divatból kiment, ósdi ruha! . . .

— Na, csak ne frázisozz öcsém, mert ugyis hallottam már az uraktól, hogy egészen el vagy ragadtatva, annyira tetszik Nagybecskerek!

— Csakhogy hallotta, kedves Guszti bácsi!

Ebéd után, a fizetésnél odaszóltam a főpincérhez, hogy miért nem tartanak magyar étlapot is.

— Kérem ássan. . . . kérem. . . . Különb, hogy méltóztatik Nagybecskerek tetszeni?

*

Mikor aztán este egyedül otthon voltam és elgondolkoztam a „Hogy tetszik Nagybecskerek?“ legendáján, ugy jött nekem kihangozva ez a kérdés, mint a mikor az apa egy jó emberéhez fordulva, önérzetes bizalmassággal kérdi:

— Nos, hogy tetszik a fiam?

Nekem ez a bizalmasság, ez a közeledés jól esett. Megvette a szívemet.

Most már kérdezhetik bátran:

— „Hogy tetszik Nagybecskerek?“

Most már szeretem.

Törös Tivadar.

Bizony, egy új toalett szükségesebb a falat kenyérnél!

Be kellett látnom ezt is. Azt mondtam, hogy igaz van és megvettem a ruhát.

De ekkor már nem voltam boldog. A feleségem egész nap lótot futott, míg végre egy déiben, a mikor lihegve ért haza, így szólt:

— Ez így nem mehet tovább!

(No már ebben egyetértettem vele!)

Ő pedig folytatta:

— Nem mehet tovább Én nem állhatok egész életemben a konyhában, a tüzhely mellett Különös lenne selyemruhában az utcán sétálni, aztán hazajönni, s itthon neki gyürközni és főzni, meg moslékkal manipulálni Nevetségessé nem akarok lenni! Még ma kell szakácsnét fogadnod! És meg a szakácsné is.

No, de akkor meg aztán pláne dühös lett az asszony.

Szinte kikelt az arcából a mikor rám rivallt:

— Ez ugyan pompás gazdálkodás! Az egész világ kaczag rajtunk Csaknem pukkadvan mesélik egymásnak az emberek, hogy szakácsnét és szobaleányt tartunk és — hár-m szobában kuczogunk! Igazán dőreag! Azonnal lakást fogsz keresni Legalább öt szobával!

... A bús ember elhallgatott. Aztán feltápáskodott, s megszólalt újból!

— Hát most keresek egy ötszobásu lakást De, tudom, még ezzel nem lesz vége! Tartok én még lovakat is, meg házat is veszek És ki tudja vége lesz-e még akkor!

Ez a boa ugyan körülfont!

—cs.

HIREK.

T. olvasóinkhoz! Miután lapunk oly időben jelenik meg, mikor sokan nincsenek otthon vagy a hivatalban, felkérjük helybeli előfizetőinket, sziveskedjenek intézkedni, hogy a lapot a kihordótól megbízható egyének vegyék át, nehogy az hivatalnok kezébe jusson. Új előfizetőinket pedig arra kérjük, sziveskedjenek pontosan meghatározni, hová küldessék a lap.

A Torontál előfizetési ára:

Egy egész évre	12 frt.
Félévre	6 frt.
Negyedévre	3 frt.
Egy hónapra	1 frt.

Mutatószámokat kívánatra egy héttig ingyen küld a *Torontál kiadóhivatala*.

— **A telefon hódítása Torontálban.** Hogy a telefon mennyire terjed Torontálban, ennek egy újabb bizonyítéka, hogy a felső torontáli ármentesítő társulat telefonja is elkészült már. A telefon hálózat a Marostól a társulat összes tisztai védvonalaira kiterjed s M.-Pádétól Tisza-Hegyesen át N.-Kikindáig a társulati igazgatóság székhelyéig vezet.

— **Pénzügyigazgatóság.** A helyben székelő m. k. pénzügyi igazgatóság „Jog- és bélyeg-illetéki“ (V-ik) ügyosztály, mely eddig a megye-házban volt elhelyezve, f. é. február hó 1-eje óta a Melence-utcában, 291/11. házszám alatt fekvő, Konkoly Samu-féle épületben keresendő.

— **Beteg püspök.** Desseffy Sándor, mint Temesvárról írják, pár nap óta ágyban fekvő beteg. A főpásztor meghütötte magát, baja azonban a legkisebb aggodalomra sem ad okot.

— **Kinevezések.** A hivatalos lap tegnapi száma közli, hogy a király Ő Felsége a nagybecskereki járásbírói közkedveltségű albiráját, Kádár Gyulát, a lugosi törvényszékhez bírónak nevezte ki. Részünkről amennyire sajnáljuk a bíró urnak városunkból való távozását, ép annyira örvendünk előmenetelének s új állásában szívünkkel kívánunk neki sok szerencsét. — A kir.

igazságügyminister Rziha Sándor kir. törvénytörvénykezési irodatisztet a szegedi kir. táblához irodatiszté nevezte ki.

— **Öngyilkossági kísérlet.** Salzberger Jakab nagy-becskereki buza alkusz, ma délelőtt tíz óra tájban főutca lakásán foszformérgezési kísérletet tett. A tett elkövetése után azonban a háziak azonnali orvosi segélyért folyamodtak és az előhívott Kovács Izsó dr. nyomban erős hánytatót alkalmazott a szerencsétlen embernél, ki megkönnyebbült erre, úgy hogy életben maradása remélhető. Tettének oka zilált anyagi viszonyaiban keresendő.

— **A „nagybecskereki kaszinó-társulat“** rendes közgyűlését 1892. évi február hó 7-én délelőtti 11 órakor a kaszinó épület nagyszobájában tartották meg. A közgyűlés tárgyai: 1. Az igazgatóság, pénztárnok és könyvtárnok jelentése; 2. A tisztújítás; 3. Tizenkét választmányi tag megválasztása; 4. Számvizsgálók megválasztása; 5. Az évi költségvetés megállapítása; 6. Netáni indítványok. Az alapszabályok 13. §-a eképp szól: „A közgyűlésen a tagok, ha tagsági díjaikat rendszeresen lefizették, szó és szavazattal, a jegyvényesek azonban azon tagok, kik lejárt tagsági díjaikat le nem fizették, csak szóbeli joggal bírnak.“ Az alapszabályok 14. §-a pedig így intézkedik: „Tisztviselői és választmányi taggá csak oly helybeli és társulati tag választható, ki tagsági díjainak fizetésével hátralékban nincsen.“

— **Elgázolta a mozdony.** Száresáról írják lapunknak, hogy Száresa és Lajos-Major állomások között, a vasuti pályateszten nagy szerencsétlenség történt. Csizs-mics Arka, száresai földműves ugyanis a sínek között haladt, a midőn a vonat hirtelen előrobogott. A szerencsétlen ember a háta mögött teljes gőzerővel zakatoló mozdony zajától úgy megrémült, hogy elbukott, minek következtében a mozdony koponyacsontját összezúzta. A vonatot rögtön megállították, s a szerencsétlent, a ki még életben volt, dr. Kovács Izsó részesítette az első orvosi segélyben. Bekötözte sebeit, s a vonattal a helybeli városi kórházba szállította.

— **Hymen.** Steingaszner Imre ur, kire városunkban bizonyára szivesen gondol vissza mindenki, Zomborban, hol mint királyi mérnök működik, eljegyezte magát Tim Tónika kisasszonnyal. Tartós boldogságot kívánunk e szép frigyhez.

— **Jótekonyság.** A nagybecskereki jótekonysági egyesületnek múlt hó 9-én rendezett táncestélye meglepő anyagi eredménnyel sikerült. A társadalom felhasználta ez alkalmat arra, hogy az egyesület rokonszenves működése mellett tüntessen azon eklatáns elismerésével, mely a jótekonyság oltárára tett nemes áldozatokban nyilvánult. A siker a hölgyek azon lelkes csoportjának köszönhető, mely Fornszek Béla ügybuzgó vezetése alatt fáradhatlan kitartással gyűjtötte a jótekonyság fillereit. Fogadják az ügy nevében mindannyian meleg köszönetét az egyesületnek, mely a társadalom bőkezűségével szemben hálás szívvel teszi közzé az eredményről szóló következő számadását: Bevétel: Moes Károlyné és Zsiros Mihályné ivén 104 frt 40 kr., Schwarz Szidónia és Bielek Mihályné ivén 227 frt 40 kr., Mihálovits Etta és Müller Helén ivén 454 frt 80 kr., Steiniczer Gézané és Jarmaczky Matild ivén 90 frt 40 kr., Heidegger Emilia és Czieger Paula ivén 38 frt 40 kr., Zsiros Józsefné ivén 1 frt, Reisz Laura ivén 11 frt, Bobor Sári ivén 30 frt, Vécsey Gáborka ivén 20 frt, Fornszek Béla gyűjtése 56 frt, Pénztárnál befolyt 28 frt, Soroslásból befolyt 119 frt 37 kr. Összesen 1180 frt 77 kr. Kiadás 135 frt 60 kr. Tiszta jövedelem 1055 frt 17 kr.

— **A gazdatiszték táncvigalma,** mint Módosról írja levelezőnk, igen szépen sikerült. A terem pompásan volt díszítve, s ehez a gazdaságban előforduló mindenféle eszközt és szerszámot felhasználtak. A kö-

zönség válogatott volt és diszes. A hölgyek rendkívül elegáns és izlésteljes öltözékekben jelentek meg. Kár, hogy a választások által felvert pártoskodás hullámai még nem simultak el egészen, s hogy ez kissé leverőleg hatott a kedélyekre.

— **A nagybecskereki torna- és vívóegylet** f. hó 3-án tartotta évi rendes közgyűlését, mely alkalommal tisztújítás tartatván, egyhangulag megválasztották: elnökül: Kajtár Jenő, vezető alelnökül: Mallász József, pénzügyi tanácsos, titkár: Reiner Imre, pénztáros: Binzberger Mihály, ellenőr: Jarmaczky Sándor, ügyész: dr. Végh Lajos, orvos: dr. Magyar Károly, szertáros: Eckstein János. Választmányi tagok: Rónay Jenő főispán, Tribalszky Teofil, dr. Brájjer Lajos, Streitmann Antal, dr. Mangold Samu, Schwartz Lajos, Benkovits Miklós, Benkovits Mihály, Benceze Miksa, Reisz Viktor. Póttagok: Hadfy Károly és Grünbaum Frigyes.

— **A nagy-szent-miklósi koresolyázó egyesület,** mely rövid fenállása óta annyira igazolta életképességét, e hó 6-án, az ottani „Fekete sas“ vendéglőben táncvizigalmat rendez. Kívánjuk a szentmiklósiaknak, hogy a bál olyan igazi kedélyességgel s olyan fényes eredménnyel végződjen az idén is, mint a múlt évben.

— **A nagykikindai ipartestület** múlt hó 31-én tartotta rendes évi közgyűlését. A jelentés örömmel konstatálja, hogy a temesvári kiállítás alkalmával több kikindai iparos kitüntette magát. A testület bevételei 2392 frt, kiadásai 1667 frtot tesznek ki. Azután megválasztották a következő tisztviselőket. Elnök: Pavliesek József. Számvevők: Lambrecht Jakab, Baucz Adolf, Gajin Vászta. Választmányi tagok: Mészáros János, Fodor Peter, Olajos Gyula, Löschinger József, Wilgermein Nándor, Hipp János, Lux Ferencz, Lang János, Kremer Kristóf, Klefesz Antal, Tyirilov Nika, Novákovics Uros, Biressev Luka, Koszity Tósa, Zamurovits Jusztin, Mirkov Milán, Glisin Lécza, Koczkar Misa, Panajotovits Dusan és Tyirilov Koszta. Póttagokul: Szauer József, Scherk Pál, Bohn Péter, Neográdi Miklós, Szandity Péra, Ninkovics Jéca és Sándorov Misa. Augusztin Miklós szolgabírónak mint I. fokú iparhatósági képviselőnek jkvi köszönetet szavaztak.

— **A Nagyikindai takaré- és előleg egyesület mint részvénytársaság** vasárnap tartotta VI-ik rendes évi közgyűlését. A fiatal intézet, mely Scheinberger Ignác vezérigazgató kitünő vezetése alatt máris igen tekintélyes állást vívott ki magának a vidéki pénzügyintézetek sorában, 14565 frt tiszta nyereséggel zárta be mérlegét, a részvényesek 10% osztalékot kapnak, a tartalékalap 3665 frttal gyarapították. A választások a következő eredményt tüntetik fel. Elnök: Tallián Béla főispán. Igazgatóság: Bakolyer Alexa, Behron Károly, Vlahovits György, Krauss M. Miksa, Löw Gyula, Tillschneider Lőrincz, Bogdán Marko, Miszkovits F. P., Petrovits Milán, dr. Ruzsits György, Szendef Mihály, dr. Weisz Ignác; felügyelő bizottság: dr. Valovits Gyula, Krauss Henrik, Telecsky Riszto.

— **Érdekes foglalás** volt kedden délelőtt — mint budapesti levelezőnk írja — a „Centrál“ fogadóban. Ott lakik 3 hete Patikárus Ferkó, a híres cigányprimás, a kibe Párisban létekor egy dugszagdag bárónó beleszeretett s vele együtt él. Fényes lakást tartanak a centrálban. Egy fővárosi ügyvéd ma beállított hozzájuk a végrehajtóval és becsüssel — 40 frt miatt. Patikárus és a bárónó nem voltak honn, a szállodás pedig esztelen lármát csapott, fenyegetődött, hogy ő az atyaistennek se engedi a foglalást. Végre rendőrt hívtak és így sikerült az összes ingókat lefoglalni.

— **Mai számunkhoz hivatalos melléklet nem csatoltatott.**

Irodalom és művészet.

A „Magyar Géniusz“ 4-ik száma a következő gazdag tartalommal jelent meg: A főváros ajándéka a 32-ik gyalogezrednek (öt arckép.) — Hétről hétre (Constans és Laur arcképeivel) Borostyáni Nándortól. — Budapest házi ezrede, (két arcképpel.) — Guy de Maupassant dr. Lázár Bélától. — A „Polyvázás“ (kép) Baditz Ottó festménye. — „Rozmaring a padlásablakban“ (képpel). Rákosi Viktor székfoglalója a Petőfi társaságban. — „Gyilkos szerelem“ Elbeszélés. (Vége) Dóczy Lajostól (képpel). Jelenet a Mascagni „Friez barátunk“ című operájából (három kép.) „Borostyánszív“ Elbeszélés (Vége.) Szomaházy Istvántól (három képpel). „A vándor dala“. Költemény Béla Henriktől. — „Sértett szerelem“. Költemény Palágyi Lajostól. — „Virágok a hullám tetején“. Apró rajzok dr. Váradi Antaltól (képpel). „Esmét a Carneval“. Csevegés Krónikástól. (Két képpel.) A múlt hétről: Udvari hírek; Irodalom: „Miért nem olvas fel Jókai Mór?“ — Választási képek. 1. Programbeszéd; 2. Bankett; 3. Az utca. — Színház. Három premiera (Daudet és Gerő Károly arcképeivel). A múlt hét halottai Károly Salvator és a clarencei herceg arcképeivel). „Az alesuthi czigány pár“. (Kép). Zene: Salon; Talányok; szerkesztői üzenetek. „Női tánczrend a budapesti jurista bálon“. (Kép.)

Az „Élet“ című folyóirat, mely úgy külső csin mint belső tartalmánál fogva a legkézesebb izlést is kielégítheti, ez évi első száma a következő tartalommal jelent meg: „A klotír“ Pulszky Agosttól. — „Vihar után“ Kabos Edétől. — „A jövő vallása“ Ötvös S. Adolftól. — „Hipnotis és szügesztio“ dr. Szörényi Tivadartól. — „Vészjelző“ orosz novella Gorsin Vsevolod, hírneves orosz írótól. — „A hűség próbája“, részlet Ariosto Orlandó Turiosójából, Radó Antal fordításában. — „Mámor“ Inczedy Lászlótól és Demolius Edmund, francia író czikke „A szocializmusról.“ Van ezenkívül irodalmi rovat, színházi rovat stb., melyek mind élénkek és tartalmasak.

Táviratok.

Szapáry miniszterelnök Temesvárt.

Temesvár, febr. 4. (A „Torontál“ eredeti táv.) Szapáry Gyula gróf kormányelnök, február hó 7 kén délelőtt 9 órakor érkezik ide, és Dessewffy Sándor püspök vendége lesz. Délután dejeuner lesz, mely után 4 órakor nyújtják át a miniszterelnöknek mint Temesvár orsz. képviselőjének a mandátumot. Esti hét órakor nagy fáklyásmenetet rendez a polgárság Szapáry gróf tiszteletére, majd 8 órakor a tiszteletére rendezendő bankett veszi kezdetét a Vigadóban. A miniszterelnök esti 10 órakor utazik vissza Budapestre. A kormányelnöki látogatás elé nagy várakozással néz az egész város közönsége. A fogadtatás rendkívül impozánsnak ígérkezik.

Apponyi kolozsvári fogadtatása — leleplezve. —

Budapest, febr. 4. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A „Nemzet“ mai száma, Geréb János Apponyi-párti főkortes litografált levelét közli Szepsi Szent-Györgyről, melyből kétségtelenül kitűnik, hogy midőn Apponyi gróf decemberben Kolozsvárt tartotta messze kürtölt kortesbeszédét, a székely falvakból potya vasutijegyekkel toborozták össze a népet.

Politikai párbaj.

Beregszász, február 3. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Az itteni választásból kifolyólag Luby Géza, ki az utolsó választás alkalmával függetlenségi programmal fellépett, de megbukott, kihívta Lónyay főispánt. A főispán a kihívást elfogadta.

A párbaj ma délelőtt ment végbe. Lónyay egy lényegtelen vágást kapott, Luby több veszélyes sebet.

Beteg főherceg.

Budapest, febr. 4. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Szalvator Ferencz főherceg, Mária Valéria főhercegnő férje, influenzában súlyosan megbetegedett. A főhercegnővel, tekintettel betegségére, férje állapotát nem közölték. A főherceg állapota aggasztó.

Jókai jubileuma és a svéd.

Budapest, febr. 4. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Jókai Mórnak, a legnagyobb élő magyar regényírónak 50 éves írói jubileumát a svéd is megakarják ünnepelni. A főváros írói köreiből ez a legnagyobb és legörvendetesebb meglepetést keltette. A svéd írók, a kik a jubileumi ünnepély rendezésén fáradoznak, abbéli szándékukat már tudatták is Szana Tamással, a Petőfi társaság titkárával.

A „Kisfaludy-Társaság“ közgyűlése.

Budapest, február 4-én. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A Kisfaludy-Társaság ma délelőtt tartotta meg ez évi rendes közgyűlését az akadémia nagy termében. Megtörtént az a különös eset, hogy egy új ajánlott sem kapott kétharmad többséget, s így ezuttal nem is választottak új tagokat.

A temesmegyei alispán párbaja.

Temesvár, febr. 4. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Deschán Achill, temesvármegye alispánja, ma táviratilag provokáltatta gróf Lázár Jenőt, a Pesti Naplóban a választási lopásokról irt czikke miatt.

Képviselő-választások.

Diosd, febr. 4. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Almássy Imre gróf, szabadelpvüparti programmal, képviselővé választott.

Szalonta, febr. 4. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A pótválasztás e hó 12-én fog megejtetni.

Mackenzie halála.

London, február 4. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Mackenzie, az elhalt Frigyes német császár sokat emlegetett orvosa, ma meghalt.

Szerelmi dráma a dorozsmai tanyákon.

Szeged, febr. 4. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Nagy Iván, molnárlegény, a Dorozsma körül fekvő tanyák egyikén ma agyonütötte Spérnát Antal tanitót, a ki elcsábította feleségét. A csábító szörnyet halt. A gyilkost a nép elfogta s Rácz Gergely fuvaros kocsijára vette és Szegedre akarta szállítani, hogy átadja a rendőrségnek. A feldühödött molnárlegény

azonban utközben megtámadta Ráczot, s rövid dulakodás után agyonütötte, aztán megszökött. A rendőrség keresi.

Közgazdaság.

Közgazdasági programmunk.

Nagybecskerek, 1892. február 4.

A társadalom ma már nem zárkozhatik el annak beismérésétől, hogy életviszonyaink közepette a közgazdasági kérdések és azok megoldása imminens fontos helyet igényelnek. Az államháztartásban, mint a magánéletben egyaránt előtérbe nyomulnak a pénzügyi kérdések és ennek konszolidációja szerint itélik meg, ugy egyiknek mint másiknak hitelképességét.

Nem czélunk a közgazdaság egyes ágainak hazánkban való fejlődését soraink keretébe vonni, mert általánosan tudva van, hogy csak az 1867. évi kiegyezés által teremtett helyzet nyújtott alkalmat, hogy tevékenységünket kifejtsük, a mikor az akció képességünk előtt állott korlátok halomra dőltek.

Hogy mennyit fejlődött Magyarország az államéletben rövidnek mondható 25 év alatt; erre nézve könnyű a mérleget felállítani. Utalunk egyszerűen a magyarországi vasuti hálózatra, mely alkalmas arra, hogy nyers termékeinket az utolsó községből is a kelendő helyére vigye. Nem vonható tehát kétségbe az az előny, melyben nyers terményeink értékesítése a vasuthálózat kiépítése által nyert.

Rámutatunk továbbá az összlakosság adóképeségének emelésére, mely lehetővé tette pénzügyeink rendezését és államháztartásunk egyensúlyának helyreállítását, melynek tényleges bekövetkezésével Európa legkonszolidáltabb államaival egyrangúvá lettünk.

Nem kevésbé fontosak a közgazdaság egyéb ágazataiban nyilvánuló fejlődések. A kormány hathatós támogatásával lendületet nyert a gyáripár, míg kereskedelmi társulatok alapításával, és a tengeri hajózás Ausztriától való függetlenítésével, a keleti kereskedelem nyitva áll előttünk.

Figyelemmel fogjuk kísélni rovatunkban a közgazdaság minden ágát s különös tekintettel leszünk a helyi viszonyokkal kapcsolatos kérdésekre.

A Begahajózás ügyével, mely városunk létérdekét képezi, behatóan kívánunk foglalkozni és igyekeznünk, hogy gabonapiacunk megtartsa továbbra is azt a fontos pozíciót, melyet eddig is — mint az ország gabnaka-marája — elfoglalt.

Tisztában vagyunk azzal, hogy működésünk csak akkor vezet sikerre, ha a kereskedelem képviselői ebbeli igyekezetünket támogatni fogják, viszont mi ígérjük, hogy közérdek szempontjából felvetett panaszokat készségesen bocsátjuk nyilvánosságra.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.

Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

52. szám. kig. 1892.

(31-3.3)

Pályázati hirdetmény.

A Fény községi irnoki állás választás utján lévén betöltendő, felhivatnak mindazok, kik ezen 360 frt készpénzfizetéssel javadalmazott állást elnyerni óhajtják, hogy kellően felszerelt pályázati kérvényeiket a folyó évi február hó 27-ének d. e. 9 órájkor Fény község házában meg tartandó választást megelőző nap déli 12 órájáig alólirott hivatalnál benyujtsák.

Torontál megye párdányi főszolgabírói hivatala.

9812. sz. Kig. 1892.

(25-3.3)

Pályázati hirdetmény.

Torontál megye Török-Kanizsai járásban kebelezt Szanád községében megüresedett községi orvosi állásra ezennel pályázat hirdettetik.

Ezen állással 600 frt évi fizetés, 40 kr. nappali és 80 kr. éjjeli látogatási díj van egybekötve.

Felhivatnak pályázni szándékozók, miszerint szabályszerűen felszerelt folyamodványait a választást megelőző napig alulirt főszolgabíróknál benyujtsák.

A választás folyó évi február hó 20-án d. e. 10 órakor Szanád község házában fog megtartatni.

TKanizsán, 1892. évi január hó 15-én.

Tallián Emil, főszolgabíró.

Faeladási hirdetés.

A bánlaki uradalomhoz tartozó „szókai” erdőben a

detta vasúti állomás

közelében, 7000 köbméter

tölgy-hasábf

eladó. Bővebb felvilágosítást ad

gróf Karátsonyi Jenő,

gazdasági irodája

Bánlakon.

(28-3.3)

Horgony-Pain-Expeller.

Ezen rég jónak bizonyult bedörzsölést esűsz, köszvény, tagszagatás stb. ellen legjobban ajánlhatjuk a t. cz. közönség figyelmébe. Egy üveg ára 40 és 70 kr. és a legtöbb gyógyszerárban kapható. (10a-17.8)

Csak Horgonynyal valódi!

23. szám. vég. 1892.

(20-1.1)

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a nagykikindai kir. járásbiróság 10235. polg. 1891. számú végzése által Pleitz Ferd. Pál nbecskereki cég végrehaj-

tató javára Nacz Ede nkikindai lakos ellen 53 frt 36 kr. tőke s járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság felülfoglalt és 3344 frt 66 kr-ra becsült bolti állványok, 1 vas pénzszekrény, különféle fűszer-, anyag-, festék- és papírárak, rum, liszt, savanyuvíz, csement és egyéb ingóságok nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek a 10862/p. 1892. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínen, vagyis Nagyikindán alperes lakásán és bolti helyiségében leendő eszközzésére 1892 ik év február

hó 13 ik napjának délután 4 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. § a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Nagyikindán, 1892 ik évi január hó 26-ik napján. Vajdits, kir. bírósági végrehajtó.

Árverési hirdetmény.

Alulirt község előljárosága részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a község tulajdonához tartozó közlegelője f. é. február hó 25-én délelőtt 10 órakor árverés utján 1892-ik évre hasznobérbe fog adatni.

A 81 holdból álló „Máltai” és 158 holdból álló „Szentmihályacz”-féle legelők pedig f. é. február hó 5-én adatnak hasznobérbe.

A fenti bérletekre vonatkozó közlelbi feltételek Aracs község jegyzői hivatalánál a hivatalos órák alatt betekintethők.

(21-1.1)

Aracson, 1892. évi január hó 27-én.

Rankovics,
jegyző.

Galetin,
albíró.

Árverési hirdetmény.

Alulirt a nagykikindai tekintetes kir. törvényszék 220291. számú végzésével Valkány község ingatlanai hasznélvezeteinek kinevezett zárgondnoka, közhírré teszem, hogy Valkány község 150 holdnyi legelője ez évi február hó 14-én a község házában nyilvános árverésen, készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, ez év augusztus hó 15-ig legeltetésre, vagy öt holdas parcellákban tavaszi alá bérbe fog adatni. Kikiáltási ár 1000 frt, illetve 1800 frt, melynek 10% bánatpénze az árverés megkezdése előtt kezeimhez lefizetendő.

P.-Kocsóhát, 1892. február hó 1.

(27-3.1)

Tabori Miksa,
törvényszékileg kirendelt zárgondnok.

Árlejtési hirdetmény.

Györgyháza községben építendő község ház munkálatainak biztosítása végett árlejtés fog a község hivatalos helyiségében 1892. évi február 15-én d. e. 9 órakor megtartatni.

Az arra engedélyezett költség 2083 frt.

Vállalkozni szándékozók azon értesítéssel hivatnak meg, hogy 5%-os bánatpénzzel jelenjenek meg.

A végbeviendő építkezés előmérteit s költségvetése és a szerződés mintája Györgyháza község hivatalos helyiségében a szokott hivatalos órákban megtekinthető.

Kelt Györgyházán, 1892. február 2-án.

(23-3.1)

Birg Konrád,
községi bíró.

Szövetkezet.

Működik 1887. június hó 1-étől.

Nagybecskereki takaré- és előlegezési-társulata az I. oszt.-magyar általános tisztviselő-egyletnek:
szövetkezet korlátolt felelősséggel.

Üzleti állapot

1891-ik évi december hó 31-én.

I. Az üzletkezelés főbb tételei.

1. Üzletrészesek változása.

Állapot a kezelési év kezdetén	118.—
Szaporodás a kezelési év folyama alatt	22.—
Apadás a kezelési év folyama alatt	12.—
Állapot a kezelési év végén	128.—

2. Üzletrész befizetések.

Állapot a kezelési év kezdetén	8864.72
Befizettetett a kezelési év kezdetétől	2755.84
Visszafizettetett a kezelési év kezdetétől	1002.01
Állapot a kezelési év végén	10618.55
Ezekből felmondattak	1200.—

3. Kölcsönök.

Állapot a kezelési év kezdetén	1500.—
A kezelési év kezdetétől felvett	—.—
A kezelési év alatt visszafizettetett	—.—
Állapot a kezelési év végén	1500.—

4. Takaré- betétek.

Állapot a kezelési év kezdetén	—.—
Befizetés a kezelési év kezdetétől	—.—
Visszafizettetett a kezelési év kezdetétől	—.—
Állapot a kezelési év végén	—.—

5. Tagoknak engedélyezett előlegek.

Állapot a kezelési év kezdetén	11154.20
A kezelési év kezdetétől engedélyezett	46442.15
Visszafizettetett a kezelési év kezdetétől	44697.19
Állapot a kezelési év végével	12899.16

II. A tiszta jövedelem kiszámítása és felosztása.

Bevétel.

Áthozat a múlt évről	30.66
kamatok { a kezelési év folyama alatt befolyt előlegek után } hátralékban maradt a kezelési év végén	1049.71
egyéb { a kezelési év folyama alatt befolyt kamatok } hátralékban maradt a kezelési év végén	4.63
Kezelési czélokra beszédetett	—.—
egyéb { a kezelési czélokra beszédetett	121.45
bevételek { a kezelési év javára még befolyand	69.57
A bevételek összege	1276.02

Kiadások.

kamatok { A kezelési év folyama alatt fiztetett a kezelési év javára még fizetendő }	33.95
kezelési { a kezelési év folyama alatt fiztetett költségek } a kezelési év javára még fizetendő	34.62
adó és bélyeg { a kezelési év folyama alatt fiztetett illeték } a kezelési év javára még fizetendő	208.25
leírása { előlegekből	100.—
{ a leltárból	43.32
Egyéb kiadások é. p. előre felvett kamatok	—.—
A kiadások összege	50.76
Tiszta jövedelem.	112.42
A központi általános alapnak 2%	583.32
A tartalékalap részére 5%	692.70
A tartalékalap 5% kamatai	13.84
A tartalékalap szaporítására	34.60
Átvitel a következő évre	16.83
Osztalék az üzletrészeseknek	27.93
A felosztott tiszta jövedelem összege	20.—
	579.50
	692.70

III. Mérleg.

A) Cselekvők.

Pénztári készlet	390.02
Előlegek és kölcsönök	12899.16
A leltár értéke	166.76
A cselekvők összege	13455.94

B) Szenvedők.

Üzletrészesek	10618.55
Tartalékalap	416.13
Kölcsön a központi egylettől	1500.—
Forgalmi napló kamatai	34.62
Előre felvett kamatok	112.42
A tiszta jövedelem után 2% az anyaegyletnek	13.84
Föl nem vett osztalékok	60.88
Javaslatba hozott tisztí fizetések	100.—
Osztalék az üzletrészeseknek	579.50
Nyereményátvitel az 1892. évre	20.—
A szenvedők összege	13455.94

IV. Egyébb üzleti adatok.

A legkisebb adott előleg volt	5.—
A legnagyobb adott előleg volt	400.—
Jelenlegi kamatláb	8%
A folyó év kezdetétől adott előlegek száma	690.—
A szövetkezet fennállása óta adott előlegek	137742.96

Kelt Nagy-Becskek, 1892. év január hó 22 én.

Tolveth Szilárd, Klacsó Károly, Tóth Antal,
egyl. pénzt. az igazg. elnöke. könyvvezető.
Harczer József, Naszke Károly,
igazg. tag. igazg. tag.

Jelen nyereség- és veszteség-számlát megvizsgál-
ván, ennek egyes tételeit a fő- és mellekkönyvekkel tel-
jesen megegyezőnek, a törvényben és szabályokban meg-
határozott elvek szerint készültnek találtuk.

Nagy-Becskek, 1892. január 17-én.

Kaczvinszky Kálmán, Schwarz István, Sebastian János,
felügy. b. elnök. b. tag. b. tag.

Meghívás

a nagybecskereki takaré- és előlegezési-társulata az oszt.-magy.
első általános tisztviselő-egyletnek; szövetkezet korlátolt felelős-
séggel Nagy-Becskek 1892. évi február 28-ik napján délután
3 órakor a városház tanácstermében megtartandó

VI. rendes közgyűlésére.

Tárgysorozat:

- Közgyűlési elnök választás.
- A jegyző kinevezése az elnök által.
- A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére 2 tag választása.
- Az igazgatóság üzletjelentése és az 1891. évi zárszámadás előterjesztése s a tiszta jövedelem felosztására vonatkozó javaslat.
- A felügyelő bizottság jelentése az igazgatóságnak a felmentvény megadása iránt.
- Az első általános tisztviselő-egylet 1891. évi tevékenységének ismertetése.
- Az igazgatóság és felügyelő bizottság kiegészítése.
- A cégjegyzésre jogosított igazgatósági tagok megválasztása.
- Az egyes tag által megszerezhető üzletrészesek legmagasabb számának megállapítása.
- A szövetkezet által felveendő kölcsönök legmagasabb össze-
gének meghatározása.
- Az engedélyezendő kölcsönök és előlegek kamatlábjának
meghatározása.
- A pénztári felesleg mikénti kezelésének megállapítása.
Kelt N.-Becskek, az igazgatóságnak 1892. évi január
hó 24-én tartott ülésében.

Filipetz László, egyl. titkár.

Klacsó Károly, igazg. elnök.

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pálnál Nagy-Becskek.